

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 4 februarie – 10 februarie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SF MASLU

MARȚI, 6 FEBRUARIE, 2018, ORA 17,00

**«De unde este boala? De unde sunt vătămrile trupești ?
Domnul a zidit trupul, nu boala; sufletul, nu păcatul».**

Sf Vasile Cel Mare

INVITAȚIE

Cu ocazia „Zilei Internaționale a Bolnavului” dorim să oferim o **Sf. Liturghie** pentru **persoanele în suferință** și pentru cei care veghează pentru tratarea și vindecarea lor: **medici, asistenți medicali, infirmieri, psihologi, asistenți sociali, preoți misionari, călugărițe și voluntari** care e-și desfășoară activitatea în spitale și sanatorii de recuperare a persoanelor aflate în suferință.

La această Sf Liturghie am fi onorați să participați și dumneavoastră, **duminică 11 februarie 2018**, cu începere de la **ora 10,00** la **Catedrala Greco Catolică Sf Nicolae din Oradea** (str Iuliu Maniu nr. 1)

Pr Sorin Crăciun

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Buza Maria, Pogăceanu Teodor Ion, Lascău Florian**, în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

AȘTEPTÂND LA UȘA BANCHETULUI

(Duminica Fiului risipitor)

Cei doi oameni din Templu, vameșul și fariseul, lasă spațiu unor frați, doi de asemenea, ce ne interpelează din nou. În prima duminică din Triod, meditănd abisala diferență dintre o rugăciune ce face apel la îndurarea lui Dumnezeu și o alta care, sigură pe sine, se încrede în fapte meritorii, am fi putut cădea în tentația de a crede că de fapt nu contează ce faci, din moment ce apelezi la Îndurare. Or evanghelia de astăzi ne spune altceva: faptele bune, credincioșia, respectarea poruncilor, au o mare valoare în fața lui Dumnezeu și de aceea Tatăl spune fiului cel mare un lucru extraordinar: "totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt". Adevărata problemă este următoarea: binele pe care noi îl facem nu trebuie să ne separe de ceilalți. Fiindcă dacă așa este, ne înecăm la mal. Imaginea cu care se termină evanghelia este grăitoare: fiul cel mare refuză să intre la banchet. Dacă ar fi să exagerăm puțin, am putea traduce acest gest spunând: "refuz să mă mântuiesc, dacă și fratele meu păcătos este admis la mântuire". Din acest punct de vedere, Tatăl are de așteptat doi fii: pe unul la drumul mare, în fiecare zi, până îl vede venind; pe celălalt la ușa banchetului, pentru a-l convinge să-l ierte și el pe fratele risipitor care se întoarce spășit, și să intre la ospățul vițelului gras.

E greu să ierți, e greu să te ierți. De aceea Isus, Fiul lui Dumnezeu ne este pildă. El, Fiul cel mare, care este tot timpul lângă Tatăl, toate ale Tatălui fiind și ale Lui, se despoaie de averea Sa și vine în întâmpinarea fiilor risipitori ce suntem. Nu vrea să ne excludă de la banchet, ba dimpotrivă: pentru a ne vedea părtași la ospățul veșnic se jertfește pentru noi ca Miel nevinovat, ca Pâine dătătoare de viață, ca Bătură spirituală.

Că ne simțim fii mari sau mici, risipitori sau drepecți, suntem chemați cu toții la convertire. Iubirea de Dumnezeu și de aproapele ne cheamă să descoperim tot timpul noi căi și noi maniere de a le trăi. Devenind frați ne descoperim tot mai mult fii, devenind fii ne vom simți tot mai mult frați.